

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ, Γιάννης Ρίτσος

Χρόνος: 3 Μαρτίου 1957

Τόπος: Ο Γρηγόρης Αυξεντίου στις τελευταίες του στιγμές στη φλεγόμενη σπηλιά του Μαχαιρά.

Δραματικός ποιητικός μονόλογος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ (ΙΔΕΕΣ) / ΜΟΡΦΗ

- Ο άνθρωπος είναι κάτι πέρα από τις καθημερινές του ανάγκες, δικαιώνεται ως ανθρώπινη ύπαρξη με τον αγώνα του για υψηλές αξίες και ιδανικά.
- Η απελευθέρωση από τις καθημερινές ανάγκες (τα πάθη, τις αδυναμίες, τους φόβους, τον φόβο του θανάτου, την αλυσοδεμένη σκέψη) οδηγεί στο ξεσκλάβωμα, στην εσωτερική ελευθερία.
- Ο αγώνας για την ελευθερία είναι αγώνας οικουμενικός (αυτοθυσία για το καλό του συνόλου) βλ. «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»
- Ο ήρωας , μετά από εσωτερική πάλη (τραγικότητα), πήρε συνειδητά την απόφαση να παραμείνει στο χρέος του και κατάφερε να κατακτήσει την εσωτερική ,ηθική ελευθερία και να προχωρήσει αγέρωχος και αξιοπρεπής στην αυτοθυσία με αξιοθαύμαστη γενναιότητα, ψυχική δύναμη και ελεύθερο φρόνημα.
- Ο ήλιος, στους τελευταίους στίχους του αποσπάσματος, είναι σύμβολο της ελευθερίας, της υπέρτατης αξίας στην οποία είναι προσηλωμένος και η οποία του φωτίζει τη σκοτεινή σπηλιά και του δροσίζει (σχήμα οξύμωρο) το καμένο στήθος.
- Η ελευθερία, φωτεινή, λαμπρή σαν τον ήλιο της Κύπρου μας, είναι το ιδανικό για το οποίο θυσιάστηκε ο Γρηγόρης Αυξεντίου (ένας απλός καθημερινός άνθρωπος, όπως όλοι μας) για να την χαρίσει στην πατρίδα του αλλά και σε όλο τον κόσμο (ο πληθυντικός αριθμός)
- Μορφή: Μοντέρνα ποίηση, χωρίς στροφικό σύστημα, ομοιοκαταληξία, μέτρο (εσωτερικός ρυθμός). Με επαναλήψεις λέξεων, συμβολισμούς, οξύμωρο